

**עת"א 45543-12/15 - י' נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר -
זמןונם, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי**

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 45543-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימון ואות'
עת"א 49961-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימון ואות'
עת"א 45503-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימון ואות'
עת"א 45436-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימון ואות'
עת"א 44761-12-15 ג(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימון ואות'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עוותרים	יג (אסיר)
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימון
משיבים	2. מדינת ישראל
	3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

לפני 5 עתירות אסיר שהודיעו בהם אחד.

הუותר הגיש 5 עתירות שונות שהודיעו בהם אחד, כולל נוגעות לתנאי מאסרו. על אף שמועד שחרורו הקרוב - בעוד 6 חודשים, ולאחר שהუותר ריצה 13 וחצי שנים מתוך ה-14 שנגזרו עליו, הוא עומד על זכותו לקיים דין בעתירות.

עת"א 45543-12-15 - העברת לטא (חדר) אחר

האסיר עתר למעבר לחדר אחר בתוך האגף. לטענתו הוא אסיר למופת, סובל מבעיות רפואיות הגורמות לו לכבדים, שבגין זה אין לו אפשרות להשתמש בכל פעם שהוא נכנס לשירותים. במשך תקופה של 3 שנים הוא שהה בחדר מס' 30 באגף, חדר פינתי מצד שמאל, חדר שקט, הוא השקייע בשיפוצו לצורך התאמתו לצרכיו. לאחרונה הועבר לחדר אחר, חדר במרכז הפרוזדור, שם הוא חשוף יותר לעיני אסירים וסוהרים עוברים ושבים, החדר לא משופץ, אין בו ארון וכל מי שעובר רואה אותו. יש שם הרבה רעש והוא מבקש להחזירו לחדר מס' 30.

כתב תשובה:

מקום כליאתו של אסיר מצוי בלילה שיקול הדעת של הרשות המנהלית, השוקלת מגוון של שיקולים בהחלטה על מקום כליאתו של האסיר. ההחלטה להעביר את העותר לחדר אחר ניתנה במסגרת ההחלטה להעבירו כוללת של אסירים

עמוד 1

באגף, שנועדה להפריד בין אסירים המשולבים בתעסוקה לבין אסירים במג"ש, וזאת כדי לספק את השקט הנדרש לאסירי המג"ש.

ኖכח בעייתיו הרפואיות של העוטר ועל מנת להקל עליו ככל האפשר, נמסר לו כי ככל שיתפנה מקום בתא שבו הוא מבקש לשוחות, הוא יועבר אליו.

עת"א-15-12-45503 - תנאי העסקה במפעל התעסוקה

העוטר טוען כי הועסק במפעל הקרטונים הנמצא בכלל, עבד במסירות ובחירות, השתדל שלא להחמיר ולו יום עבודה אחד. לפטע, ללא כל הודעה מוקדמת, קיבל הודעה שmpsיקים לו את העבודה מבלי להעיר לו מידע. העוטר טוען, כי לא קיבל תשובה עניינית מדוע הופסקה עבודתו. הפסקת העבודה גורמת לו לפגיעה نفسית ולפגיעה כספית, משום שהוא איננו מקבל סיוע כספי ממשפחתו, שאינה בקשר עמו. הוא זקוק לכיספים אלה למילוי צרכי הבסיסיים לקראת סיום ריצוי המאסר ויציאתו לחופשי. העוטר פנה בבקשתו לשלו בחרזה לעבודה במפעל הקרטונים או בכל מקום העבודה אחר.

כתב תשובה:

העוטר שולב במהלך תקופה מסוימת לעבודה. החלטות לשינוי שביצו נבעו מהneed מוטיבציה ואי עמידה בדרישת העבודה במפעל. לכטב התשובה צורפה התייחסות בכתב, בה צוין כי העוטר הועסק אכן כ-4 שנים במפעל הקרטונים. בשלב מסוים לא עמד העוטר בمطلوب העבודה. הוא הזהר ע"י מנהל המפעל, אך המשיך שלא לעמוד בمطلوب, על כן ביקש מנהל המפעל להפסיק את עבודת האסיר עצמו במפעל. קצינת התעסוקה מצינית, כי ישחק שאי העמידה בمطلوب קשורה לגילו של האסיר, משומש שהעבודה דורשת כוח פיזי מסוים. כמו כן תפיסת גורמי שב"ס הינה שיש לאפשר גם לאסירים אחרים נוספים לעבוד ולהרוויח משכורת, שהיא, באופן יחסית, גבוהה במפעל, כפי שמחיבים כלל השוויוניות.

העוטר הועבר לעבוד במפעל "טבע נאות" לפי בסיס שכר "שעות", אולם גם שם הופסקה עבודתו בשל קשר "לא בריא" עם מנהל המפעל. העוטר הועבר למפעל אחר - מפעל הטכטייל, גם שם התנהל באופן שיש בו לכאהה עבודות ממשמעת. העוטר הזהר והתאפשר לו להמשיך ולעבוד במפעל הטכטייל, שם הוא ממשיך לעבוד עד היום.

עת"א-15-12-45436 - התנכלות מצד אנשי הסגל

העוטר טוען נגד התנהלות קצינת התעסוקה, שהחילה להפסיק את עבודתו במפעל הקרטונים. לטענתו היא הציעה לו לעבור למפעל הנעליים ולאחר שסרב נאמר לו כי מופסקת עבודתו במפעל הקרטונים משום שהוחלט להעבירו לכלא אחר, בעוד שאסירים אחרים המשיכו לעבוד במפעל עד יום השחרור. כשהתברר לו שהኒמק שנסמר לו אינו נכון והוא פנה וביקש הסברים, צעה עליו קצינת האסירים והטיצה לפני שהוא אדם שלילי.

כתב תשובה:

עובדתו של העוטר במפעל הקרטונים הופסקה והוא הועבר לעבוד במקומות אחרים מזה זמן רב, מתוך שיקולים עניינים בלבד.

עת"א 44761-12-15 - עתירה כללית נגד שב"ס

העוטר טוען להטנצלות מצד מפקד האגף. לטענתו הוא פנה בבקשת לפקד האגף לקביעת ראיון עם מנהל הכלא, אך לא קיבל תשובה עניינית אלא נדחה כל הזמן. כשבקש לעיין ברישומי הכלא המתעדים פניו היה הוא סורב. בעקבות גניבת קופסת סיגריות מחדרו, פנה העוטר להتلונן בפני מפקד האגף, אך התשובה שקיבל היה "אין מה לעשות" ושאין כוונה לעורר חקירה בנושא משום שיש דברים יותר חשובים. ביום 15/12/7 כשוחרר העוטר מהמקלחת התבגר לו כי גנבו לו זוג מכנסיים וכן שעון וחפיסה סיגריות. הוא שוב פנה להتلונן אך נענה באותה תשובה שאין מה לעשות, למרות שבזמן הגניבה שהו רק שני "אסירים חסודים" וניתן היה לחזור אותם.

כתב תשובה:

סוג מפקד הכלא תיחס לתלונה בספח לכתב התשובה. לדבריו מדובר באטייר מניפולטיבי, המצפה לקבל טיפול מיידי לטענותיו ולדרישותיו וכאשר איןנו מטופל מידית הוא רואה בכך פגעה בו. בנגדו לנטען ע"י העוטר, תלונותיו העוטר לטיפול ולבדיקת הגורמים הרלוונטיים (ק. מודיעין) ובמקביל הובחר לעוטר שעליו לגנות ערנות ולשמור על הצד, בין היתר על ידי הקפדה על סגירת דלת תאו. הגורמים שפלו בעקבות תלונתו לא העלו ממצאים לא במשורר הגלי ולא במשורר המודיעיני. בכל מקרה העוטר רשאי לבקש בזמן חוקר משטרתי המטפל בתלונות אסירים בהתאם להוראות הפקנ"צ.

עת"א 49961-12-15 - היקף שעות העבודה

העוטר עובד במפעל הטכני מטעם שב"ס בייצור ציציות. לטענתו שעות העבודה מוגבלות והשכר נמוך והוא מבקש את התערבות בית המשפט בעניין היקף העבודה והתשולם עבורה.

כתב תשובה:

שכר העבודה המשולם לאסיר הינו נגזרת של תפוקת העבודה. העניין הוסדר בהוראות פkn"צ 04.62.00 שעוניינה "כללים בדבר העסקת אסירים בbatis סוהר ומוחץ להם" הקובע: "התגמול יקבע כנגזרת מהתפקיד המשמש של תהילך יצור המוצר ותרומת האסיר בהפקתן".

העוטר מפגין חסר מוטיבציה בעבודתו כפי שעולה מתייעוד הנוכחות שלו בעבודה. בחודש דצמבר עבר 6 ימי עבודה בלבד ועוד ימים באופן חלק. ההספק של העוטר בעבודה נמוך מאוד יחסית לעובדים אחרים (קשרת 15 ציציות לעומת 50-70 שמספיקים אסירים אחרים).

הווער הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 14 שנה שנגזרו עליו בגין עבירות של בעילה בכוח, בעילה ואינוס של קתינה במשפטה. החל לרצות את עונשו ביום 24.6.02. מסוג קטgorיה א', שמשמעותה שהוא אינו זכאי ליציאה לחופשות בשל מסוכנותו.

כאמור העוטר ריצה כבר כמעט את כל תקופת המאסר שנגזרה עליו ונותר לו לרצות חודשים ספורים בלבד.

עובדה זו און בה כדי לפגוע בזכותו של העוטר לעטור נגד החלטות של הרשות המנהלית בעניינו. זכותו המלאה של העוטר היא שזכיותו כאסיר ישמרו בקפידה כל זמן שהוא נתן בנסיבות שב"ס.

ציינתי את עובדת יתרת המאסר הקצרה שנותרה, רק משום הרושם שהועוטר "צבר" במשך שנים ארוכות בהן ישב מאחורי סורג ובריח "בטן מלאה" על התנהלות שב"ס כלפיו, ולקראת שחרורו סבר שהה מקום להעלותן. חשוב היה לאסир שידעתו תשמע ושהגורמים הרלוונטיים יטו אוזן לטענותיו, כפי שציין האסיר בדיון בעתרה (עמוד 3 שורה 22 לפירוטוקול):

"אני פניתי למפקד האגף, הוא אמר לי אתה רוצה שאזמין חוקר משטרת, בצלינות. אל תפטור לי את הבעיה, אבל תיתן תשומת לב, קצת שלא יהיה شأنך, שיתן הרגשה שהוא רוצה לעזור לבן אדם...".

במהלך הדיון ניתנה אכן לעוטר האפשרות לומר אשר על ליבו ולטעון את טענותיו לגבי כל אחת מהעתירות אשר הגיע. ניכר היה שהועוטר חש הקללה ויצא בתחשוה טוביה מעצם העובדה שניתנה לו האפשרות ל"פרוק" את שעל ליבו.

באשר לטענות שהועלו ע"י העוטר באופן פרטני בכל אחת מעתירותו, לאחר עיון עמוק בתగובות ובנספחים לתגבות ולآخر ששמעתית ארוכות גם את האסיר וגם את תגובת ב"כ המשיבה, לא מצאתי מקום להתערב בשיקולי ובהחלטות הגורמים המוסמכים.

כך בעניין המעבר לתאו הקודם. השיקולים הינם עניינים וסבירים. צוין בפני העוטר שככל שיתפנה מקום יעשה מאמץ להעבירו לתא שביקש.

כך גם לעניין העסקתו בעבודה, היקף העבודה והשכר וכן קביעת מקום העבודה. הדברים נעשו בהתאם להוראות פקנ"צ ובמסגרת סמכותם של הגורמים המוסמכים.

בנושא אחד סבור שיש מקום להיענות לבקשת האסיר והוא ביקש לתקבל לראיון בפני בעל דרגה בכירה יותר או ממונה בכיר יותר מזה של מנהל האגף וסגן מפקד בית הסוהר, וזאת על מנת לאפשר לו לטעון את טענותו, לבקש את בקשתיו ולשטווח את תלונותיו ככל שימצא לנכון, בגין התנהלות לא ראוייה כלפיו או בגין כל אחד מהנושאים שפרט בעתרותיו.

בכפוף להערכה זו אני מורה על דוחיתת כל העתירות.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.